

[Jes Lunde]

kommer uden om, når vi diskuterer det samlede indtryk, vi har af finansloven.

Det er dog fantastisk, at man lægger op til at køre forsvarsudgifterne videre på samme niveau i lyset af, hvad der sker i verden omkring os. USA kan nedruste voldsomt, Sovjet kan nedruste voldsomt, men det påvirker ikke Danmark. I Danmark indkøber man tværtimod for 990 mia. kr. nye missiler på den samme dag, som Bush annoncerer sin voldsomme reduktion af de taktiske atomvåben. Vi synes, det er ufatteligt, og vi vil gerne spørge Socialdemokratiet, om ikke man kan forestille sig snart at ændre spor, om ikke man kan forestille sig i de forhandlinger, der nu kommer om finansloven, hvor det bliver svært at finde penge til at få det til at nå sammen – for det gør det, vi har skudt nogle af regeringens besparelser i sæk, og vi får sikkert store problemer med at skaffe flertal for finansieringen af den indsats, der skal gøres over for arbejdsløsheden – begynder at kigge lidt efter det flertal, der findes her i salen, at kigge til De Radikale, at kigge til SF, som er mere end villige til at lægge stemmer til sammen med Socialdemokratiet for en reduktion af vores meget voldsomme forsvarsudgifter. Vi er klar til det. Vi håber, at Socialdemokratiet begynder at bringe det tema ind i debatten, så vi samlet set kan få en bedre finanslov ud af det.

SF er parat til at gå ind i forhandlingerne om det. Vi udelukker ikke, at det ender med, at vi stemmer for denne finanslov, men der skal, som jeg har været inde på i løbet af talen, ganske meget til, først og fremmest en markant nedbringelse af arbejdsløsheden, for det andet at miljøhensyn bliver overordnede for, hvilke investeringer man fremmer, og endelig at vi får forsvarsudgifterne bragt ned. Det synes vi er helt oplagt i den nuværende internationale situation.

Marianne Jøved (RV):

Jeg tror, de fleste partier i Folketinget er enige i, at det er positivt, at vi har en stigende opsparing, at vi har en bedre konkurrenceevne, at vi har lav inflation, lave omkostningsstigninger, og alligevel også kan se små reallønsfremgange, at eksporten stiger, og at der er overskud på betalingsbalancen. Det er nogle positive elementer, som jeg fornemmer at alle er enige om, og dem bør vi fastholde. Alle er for-

mentlig også enige om – sådan har jeg i hvert fald lyttet mig til det både i dag og de foregående dage, hvor vi har diskuteret sådanne ting – at der er store problemer omkring arbejdsløsheden, og at det ikke er godt med underskud på statsbudgettet.

Der har også på et tidspunkt i løbet af de seks dage, vi har haft møde i den nye folketingssamling, været diskussion omkring den økonomiske vækst uden for Danmark og i Danmark. Det er jo fuldstændig korrekt, som jeg mener bl.a. Socialdemokratiet har kritiseret, at Danmark ikke har haft del i den økonomiske vækst, der har været omkring os, f.eks. i Europa. Der er en forskel, hvis man tager årene 1987-1991, 10 pct. Der er ikke nogen grund til at stille spørgsmålstegn ved de tal, men jeg vil godt sige, at det har været en følge af den økonomiske politik, der har været ført, som også har ført til de positive elementer, jeg startede med at nævne.

Vi bør jo også vurdere det, der er sket de foregående år, for at prøve at blive klogere på det og for at kunne forbedre den politik, som vi skal føre her fra Folketinget. Jeg kan da ikke afvise, at man kunne have gjort noget andet, at man f.eks., samtidig med, at vi forsøgte at få styr på inflation og lønomkostningsstigninger og alle de andre ting, havde kunnet føre en økonomisk aktivitet på et lidt højere niveau, end vi har gjort. Det kunne godt være – og det er jo sådan set det, der er lagt op til, det tror jeg alle er enige om – at vi nu skulle forsøge at hæve den økonomiske aktivitet med det hovedformål at skabe flere arbejdspladser.

Men når man vurderer det, der er sket i årene forud, tror jeg, man skal være opmærksom på, at det, der har været måske en af hovedårsagerne til, at vi ikke har kunnet løfte den økonomiske aktivitet op, samtidig med at de andre elementer i den økonomiske politik blev gennemført, er, at der ikke har været et fast økonomisk flertal i den periode, fordi det kræver temmelig fast styring.

Vi skal fra De Radikales side give tilsagn om, at vi vil gerne medvirke til at løfte den økonomiske aktivitet. Vi vil gøre, hvad vi overhovedet magter, for at fastholde de positive linier i den økonomiske politik, som har ført til den lave inflation, de lave lønstigninger osv., for de ting skal altså ses i sammenhæng.